

Một chuyện tình

Tác Giả: Lê Thị Bích Nga

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 20:44

Ông Cåu yêu bà Cåu tå năm måi tám tuåi, yêu thåm trong bång mà thôi. Đåc håi vì sao ông låi låa bà mà yêu??? giåa chå Huyån Cam Lå cång ngàn ngåi qua låi, cå trăm cô con gái đåy thì mà ông låi ngån ngå... håi đó bà våa måi tuåi trắng tròn...ông Cåu låc đåu cåi...lúc đó Ba thåy Må tåi båy đåp nhåt...

Vài năm sau ông Cåu đåc bå làm thå ký låc så tåi tòa án Thåa Thiên, và tå đó ngåi trong làng gåi ông là cåu Ký Cåu. Còn cô Cåu có tên con gái là cô Ngåi. Håc håt båc tiåu håc đå trång làng, cô Ngåi đå nhà giúp må buôn bán và chăm sóc đàn em sáu đåa. Vào năm 18 tuåi, đåc ba må giúp vån, cô tåo riêng cho mình måt cåa hàng xén xinh xån tåa låc giåa ngôi chå Huyån, nåm cånh hàng bán våi vóc và bánh trái.

Måi tháng hai lån, vào ngày råm và mång måt, Huyån Cam Lå náo nhiåt hån lên vì đån buåi chå Phiên. Vào ngày đó, dân chúng tå các làng xã lân cån đå vå håp chå, thôi thì đå måt hàng không thua gì chå Tånh.

Bình thång chå chå là hai dãy nhà ngói måi bå 30 thång c, có nån gåch cao, đầu låi våi nhau thành hình chå L, nåm trên ngån đåi có đåc thoai thoåi và, hai cây đa lån, lá đan låi våi nhau cho bóng mát. Vå quanh hai gåc đa, nåi thêm đå måi chåi låp lá, đó là quán ăn và hàng bán rau củ i, trái cây tåi các chå xa đåa vå. Tråc måt chå là måt bãi đåt trång rång bao la, nhìn xuång đåm ruång båp đåi chån đåi, mùa hè lá xanh mån mån.

Nhång hôm đåp tråi, đång tå cåa hàng, cô Ngåi nhìn rõ con đång đåt đå ngoån ngoå đå xuång chån đåi và lån vào ruång båp. Vào nhång phiên chå, ngåi ngåi đåi låi tåp nåp suåt ngày.

Mùa Xuân đã tåi, không khí Tåt lan tràn khåp chån, đåc biåt nhång phiên chå mùa xuân låi càng tåp nåp våi đå màu såc tåi thåm. Bên phía đång cåa chå, låi måc thêm måt chå hoa trăm hång ngàn tía. Vào nhång năm thanh bình, mùa màng tåt đåp, toàn dân quanh vùng đåu gác bå chuyån đång áng đå kéo nhau vå chå Huyån såm Tåt. Thôi thì đå cå, nào hàng tå låa yåm đào, khăn tía, nón bài thå...Hàng hång hoa trà quå våi giåy bóng đå, giåy bông hång và nhång mâm con giång đå màu chåt cao nhå núi, våi nhång hàng chåu cúc, vån thå, đåi đåa, mång gà, chen våi nhång cành mai, cành đào và nhång chåu thång c đåc, tång vi, phù dung, hång thåm....ngåi mua bán lång xång đån ào, låi thêm lå trå con chåy tåi chåy lui đå đång đåt pháo... Gian hàng cåa ông đå Khåa có lå đåc chiåu cå tån tình, làm ăn khåm khá. Tråc cåa hàng phåt phå nhiåu câu đåi đå và nhång båc tranh gà tranh chuåt du xuân. Ông Đå gång nån nåt tång câu trên giåy. Måy chåc cåu håc trò đång chung quanh tråm trå khen ngåi. Hå là nhång anh håc trò trên tånh Quång Trå vå chåi, có lúc các cåu khóa, cåu cå trên Huå cũng vå làng

Một chuyện tình

Tác Giả: Lê Thị Bích Nga

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 20:44

---

trở ý hời. Gái huyên Cam có tiếng là đẹp, trai khôn tìm vợ chớ đông... Và giữa mùa xuân cửa đã tở, các trai thanh gái lịch, trai làng gái quê với tâm tình rợn rã, không hờn hò mà cùng tìm vợ đây kén ý trung nhân.

Trong buổi chợ phiên mùa xuân năm đó cửa ký Cửa yêu cô Ngời. Bao nhiêu năm trôi qua, bà Cửa tâm sự:

- Lúc đó mẹ đang lúi húi bày hàng, mắt nhiên nhìn lên và thấy ba đang nhìn mình đắm đắm, mẹ nhố có cửa mắt dòng đời chớ y qua ngó ngó và mãi đến năm sau ba cũng thú nhố n với mẹ:

- Lúc đó vợ đã trớ c cửa hàng cửa “m” (ở quê nhà tôi tiếng “m” có nghĩa là “em” khi chớ ng nói với vợ) tự nhiên tôi thấy tay chân luống cuống, làm rớt cửa khâu chìa khóa, khi cúi xuống lổm, vợ a ngón lên thì nhìn thấy mẹ đang nhìn tôi... Cửa m giác lúc đó thấy là k...

Mẹ y chớ em chúng tôi xông xáo bàn tán ra vào, mẹ đi cửa mẹ đi câu nhao nhao bình phẩm... Lờn nào ba tôi cũng lổ cửa đờu gờ t phờ t:

- Coup de foudre gì mà coup de foudre! Sờ m sét gì mà sờ m sét... Ba biết mẹ con tở hời còn bé xíu, mẹ là con dì Hải (dì Hải là tên con gái cửa bà ngoời chúng tôi). Lúc đó mẹ hay mẹ c cái áo cửa t tay, tóc túm mẹ t chùm sau ót, đẹp xe đẹp chớ y cùng làng... Ba nhố hời đó hai nhà đã ngó ý gờ con cho nhau mà ba đâu có thềm đờ ý...

Rời ba mẹ màng

- Nhố ng mà... nhố ng mà kờ tở ngày đó, giờ đó, phút đó... tôi biết chớ c rờ ng ngó ngó tôi chớ n lờ a đờ sờ ng cho đến hờ t đờ i là “m”, không thấy nào là ngó ngó khác đờ c.

Và nhố vợ y, trên cõi đờ i này, giữa mẹ t sáng mùa xuân, có hai kờ trai gái yêu nhau... Tở đó ngày nào cũng là ngày xuân, tháng nào cũng là tháng xuân và năm nào cũng là năm hờ nh phúc.

Mà lờ, hai ngó ngó trờ tuờ i yêu nhau cũng thấy kờ. Hờ nhìn nhau mà chớ ng nói, yêu nhau mà chớ ng thấy nên lờ i... cửa m i hai tuờ n, đứng phiên chớ, chàng ăn mẹ c chớ nh tở tở m tở t, đến cửa a hàng cửa a nàng, lờ a mua vài ba món lờ t vờ t, đi vờ vờ n mẹ t vòng rờ i trờ vờ nhà, lòng nhố nờ hoa...

- Còn mẹ! Mẹ có nờ hoa không hờ mẹ? Mẹ cở i vui, tay vuờ t mái tóc bờ c phờ,

- Phiên chớ nào mà ba phờ i lờ i Huờ lo công viờ c là mẹ nóng cửa ruờ t gan. Tở sáng đến chiờ u, vợ n bán bán mua mua cở i nói nói mà mẹ t thì cửa đờ i tìm mẹ t ngó ngó i trong cửa ngàn ngó ngó i... mong cho mau đến phiên chớ sau.

Năm sau, bà nờ i cho ngó ngó i đánh tiếng qua xin nhố ng ông ngoời kờ t đến ba năm sau vì rờ ng con mình còn quá trờ, vợ lờ i mẹ là con gái lờ n trong gia đình, còn phờ i giúp ông bà ngoời trong ngoài...

Tuy vợ y, hai nhà đã hờ a hờ n, bà ngoời với bà nờ i là chớ em bà con cùng hờ, vợ n đờ đôi trờ yêu thấy ng nhau là chuyện tở t đẹp và đờ c tán thành trong gia đình.

Năm thờ ba, mẹ tôi bở t đờu nhố n đờ c thờ tình gờ i vờ tở thành phờ Huờ, nờ i ba tôi làm viờ c, và thờ nh thoờ ng vào cửa i tuờ n ba tở Huờ vờ, thờ ng đờ p xe đẹp qua hờ u chuyện ông nhố c tở ng lại và luôn thấy xin vài thang thuờ c bờ c cho bà nờ i.

Hờ i đó ông ngoời tôi hành nghờ Đông Y sĩ. Ngoời có cửa mắt cửa a hàng thuờ c bờ c lờ n, vợ a chớ n bờ nh, vợ a hờ t thuờ c. Cửa nờ i tiếng nhố mát tay và vì có hờ t ngó c rờ n rờ t quý. Hờ t ngó c màu đen này có công hiờ u hút hờ t các lờ i nờ c đờ c. Rờ t nhiờ u dân thiờ u sỏ trên nguờ n, sỏ ng trong dãy Trờ ng Sỏ n vào rờ ng chờ t mắng, tìm quờ, bờ rờ n đờ c hoờ c bờ c p cửa n thờ ng đờ c cán vờ cho ngoời tôi cửa c p. Có lúc bờ nh nhân phờ i lờ i vài hôm đờ rút hờ t nờ c đờ c và cho uờ ng thuờ c xỏ đờ c. Nhố ng đờ p này, ngoài buổi chợ mẹ tôi thấy ng giúp ngoời sỏ c thuờ c, nờ u cháo hoờ c sỏ n thuờ c cho ngó ngó i bờ nh.

Ông nờ i tôi thuờ c mẹ t gia đình giàu có, nhố ng không may qua đờ i sỏ m đờ lờ i bà nờ i lúc đó chờ mẹ i 25 tuờ i và hai đờ a con trai thờ đờ i là ba tôi và chú tôi. Bà nờ i mẹ t tay chớ ng đờ giang sỏ n

Một chuyện tình

Tác Giả: Lê Thị Bích Nga

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 20:44

nhà chông, thốt lòng buồn bã, quên hết tuối xuân và cuộc đời mình đi buồn bán làm ăn, nuôi hai con khôn lớn. Nổi là một người đàn bà đời bi đát, vĩa có lòng yêu thương người yêu bao la dù dang dở một người mẹ vĩa gia đình quyên và sự công nghiệp quyên tấc của một người cha... Cho nên suốt cuộc sống đời vĩa sau, ba tôi và chú tôi thương kính nỗi tôi lắm.

Nghe mẹ kể lại, vào những ngày cuối cùng của cuộc đời, bà nỗi đau yểu liên miên. Những ngày dù rớt đời đau vĩa thối xác, bà nỗi căm rãnh không một lời than khóc rên rỉ, bà cười yểu lờn đi rồi chết. Đó là một người đàn bà can đảm và hiếm có trên đời.

Năm tháng, ba mẹ tôi làm lễ đình hôn và gia mùa xuân năm tháng năm, mẹ vĩa làm dâu nhà họ Lê.

- Ba mẹ làm đám cưới vĩa nhau mà không đi honeymoon trăng mật sao??? Hay là quê, không có trăng trắng đời...

- Tôi bây làm nhà ba mẹ nhà quê lắm không buồn... Nè, ba là trai đời Thôn Kinh chỉ ít sao! Mà thốt cũng tốt cưới, mãi cho đời đám cưới rồi mà ba mẹ chĩa đám cưới tay nhau (tôi tôi chú vào nhau mà cưới... Ba mẹ quê nỗi là quê!!!) Sau đám cưới thì cũng có đi thăm họ hàng bà con xa gần. Ba xin nghỉ việc một tháng và đưa mẹ về Huế hai ngày. Chĩa ba ở trọ làm việc quá nhõ, hai vĩa chĩa người thuê một khách sạn bên bờ sông Hương, mẹ mẹ cưới quá, đời đèn sáng suốt hai ngày hai đêm.... Và mẹ mẹ mang:

- Những ngày đời tiên sau đám cưới nỗi quê nhà mẹ đúng là ngọt ngào và êm dịu như trăng mật. Đời ngày phiên chợ, mẹ cũng đi bán hàng như thương người và ba cưới xin nỗi bên mẹ không rời một bước. Tuy chĩa người biết gì bán buôn, hàng họ, ba nỗi đòi giúp mẹ việc này việc nỗi. Những ngày nỗi nhà cũng vĩa, ba mẹ cưới mát, đi ra đi vô đời sách, tĩa hoa, ngắm hòn non bĩa, trong khi mẹ làm việc nhà, nỗi nỗi người... Ba chĩa người có ý đời nhĩa ra khỏi nhà một bước, dù rãnh chĩa đi đời vài ba giờ.

Trong tuối tháng hai, ba tôi nỗi đời cưới vẫn thốt khĩa và phĩa trời nỗi giờ. Chĩa nỗi thôn xã Đông Hà nỗi có buổi đời nỗi thốt bĩa đời. Ba tôi đời mẹ đời đi đâu họ.

- Anh chĩa đời 30 phút rồi vĩa vĩa em.

- Con nghĩ xem, mẹ tôi phân trí, quăng đời 12 cây số tới Cam Lộ lên Đông Hà làm sao mà ba đi vĩa trong 30 phút, những mà thốt Nga à, mẹ nỗi đi ra đi vô, một thoáng đời thốt y ba con vĩa rồi. Hôm đó ba tôi đời giĩa quán quân vĩa đời xe đời.

Ba tôi kể vĩa nỗi đời:

- Thì có gì khó đời, lên đời đời cái là anh đời như một coureur chính hiếu con nai vàng, thốt đời chĩa đưa vĩa nỗi chiếu xe nỗi tới, vào đời thôn xã, đời xe ngay nỗi buổi đời, chĩa vào đời thốt cho thốt ký, trí tiếu và chĩa ra, leo lên xe làm coureur nỗi, cho đời vĩa đây, không nhìn ai, không thốt ai, không nghĩ đời ai ngoài... em!

Mẹ tôi cưới sung sướng. Ôi chao, tình yêu nó có hiếu nỗi khiếu, niềm mẹ, làm sáng đời một (dù nay đời mang đời già), làm họ đời má (dù đời nhăn, xĩa nỗi) và làm nỗi nỗi cưới của mẹ... dù người cha yêu quý của chúng tôi đời vào quá khĩa đời lâu.

- Mãi đời một tháng sau ngày đám cưới, hai vĩa chĩa người có đời uối chung ly nỗi nỗi. Và đời con đời lòng sinh ra trong niềm vui sướng họ nhĩa đời, mong chĩa ao nỗi cưới của ba mẹ và gia đình nỗi nỗi hai bên.

Ba nỗi nỗi sáu năm trôi qua như một giấc mơ, vĩa như một chuyện thốt cưới nỗi xĩa đời ngày hôm qua. Tám đời con nỗi đời chào đời tới nỗi đời gia đình. Có đời đời rời đời nhân duyên đời đời, có đời đời nuôi đời khôn lớn nên người, có đời đời đời vĩa giờ chĩa người và chân thốt p chân cao bĩa đời, nỗi sinh con đời cái... và như thốt, chu kỳ cuộc sống nỗi đời đời nỗi thốt hĩa này qua thốt hĩa khác... mà tôi vĩa đời viên vĩa đời nhân chĩa đời đời làm khán giĩa. Những năm tháng trôi qua, ba mẹ tôi kể đời làm vĩa chĩa người vĩa đời đời thắng đời cưới của cuộc

Một chuyến tình

Tác Giả: Lê Thị Bích Nga

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 20:44

---

sống, công việc thì thay, công việc vòng quay của bánh xe lịch sử, với những khổ sống buồn vui, lên voi xuống chó..Ồi thì thì nhưng có chi!

Lúc trong ký ức tôi 10 tuổi cho đến bây giờ, gần 40 năm trôi qua như cơn gió thoảng, tôi vẫn nhớ những ngày khổ sống buồn vui bên mẹ bên cha. Những năm tháng ba mẹ phải chia xa vì chiến tranh khói lửa, vì công ăn việc làm. Tôi nhớ mãi những ngày tháng u sầu, cảm nín, trông ngóng, chờ mong của mẹ khi ba mẹ khó khăn đi tra tấn chết lên chết xuống trong tù. Tôi nhớ mãi những ngày tháng kinh tế gia đình khánh kiệt, buôn bán thua lỗ, ba mẹ buồn vì toan tính lo âu...Tôi nhớ, tôi nhớ mãi...Lúc thay, mẹ không bao giờ nhắc tôi, giờ đây mẹ tôi vẫn chờ ngóng chút nào niềm tin yêu trong cuộc tìm kiếm mẹ, trong ánh mắt, nụ cười và đi sống hàng ngày... Vì sao, vì sao vậy mẹ??? Và mẹ trả lời:

- Vì mẹ biết ba thì sống mẹ, dù cho ba mẹ gặp nhau mẹ cũng không gặp mẹ, cuộc đời chân trời, dù có ai biết ba mẹ phải chia lìa tan tác..rồi ba cũng biết đi tìm mẹ rồi.

Ngày cuối cùng, giờ cuối cùng buổi trưa mẹ nhìn tôi năm nay, ba còn cầm tay mẹ nói đùa dằng:

- Nay các con đã rời xa mình hết rồi, chỉ còn lại hai vợ chồng mình có nhau mà thôi!

Mẹ đã hỏi ba rằng:

- Vậy đó mà ông có thì tôi không??Và thì thì như thế nào??

Và ba trả lời mẹ một câu làm cho mẹ nhớ mãi và vui suốt cuộc đời còn lại.

- Tôi thì sống mẹ khổ khổ khổ, không khổ thì gian cũng sống khổ không gian, thì thì không còn gì để nói năng, để trình bày, diển tả...thì thì như vậy đó, mẹ có buồn lòng không??

Hai giờ sau ba tôi đi vào cõi vô, êm đềm, lặng lẽ, ba đi như chèo a bao giờ đến, như chèo a bao giờ hiện ra giờ a cõi đời này để làm người yêu của cô Ngọc, để làm chồng của mẹ, để làm cha của con chúng tôi, để nuôi tôi để chúng tôi khôn lớn, để đưa tôi vào đời...

Thì thì khổ, mẹ tôi cũng như con tôi, nghe rõ tiếng mẹ u chuyển ba tôi khổ, tiếng đời ba tôi nói, tiếng tiếng tiếng tiếng, tiếng ho, tiếng chết rồi, tiếng cười... Vậy mà hình như chèo a bao giờ ba nói một câu, chèo a bao giờ, không bao giờ...Tội đó tôi biết con chúng tôi đã thành kẻ mồ côi, một cha, một vĩnh viễn...

Mười lăm mùa xuân đã trôi qua. Mười năm sau khi ăn Tết là đến ngày khổ. Những năm đau như những năm tang chế, nhìn hình ba lung linh như hồn qua ánh nhìn và những giọt lệ như thì thì, tôi đi câu hỏi:

- Ba đi thì thì rồi hả ba, ba đi đâu, thì thì sao ba chết, nụ cười của ba bình yên, hiện hòa quá, ánh mắt ba vui thì thì nhân hậu quá, thì thì sao ba nụ cười mẹ ra đi???

Và rồi mẹ cũng rời quê nhà đi qua Canada đoàn tụ với cháu với con, xuất giá tòng phu, phu tòng tử...Lúc người xa nói đúng...bao năm xa cách, mẹ với con mang theo mái tóc bạc phơ và tấm lòng riêng mẹ. Một gia đình chỉ có hai người nam nữ của mùa xuân năm nào vào nhà thì khổ trước nay đã thành một bang tộc nhà họ Lê với gần 50 sinh mạng.

Trong gia đình tôi, nhiều người đến rồi đi, nhiều người sinh ra rồi chết một, nhiều em bé với mẹ chào đời, lớn lên, nhập vào dòng đời, thì thì lại khổ sống buồn vui, mẹ mẹ o o o chộp chộp. Nhiều người phải chia lìa tan, nhiều người phải thăng trầm lên xuống, sum họp chia xa...những năm vẫn còn đó, những nỗi, đau dằng, khoan dung, tội ác.

- Thì nay thay vì khổ đúng ngày, mình hãy chờ một ngày thì buồn hay chờ một ngày đau tiên sau Tết để khổ ba và để con cháu thì hạnh phúc đông đủ mừng xuân luôn thì. Ngày thì thì mẹ thì y a nào cũng đi làm việc, mẹ cũng đúng ngày chờ biết các con thêm khổ. Trời rồi cũng bão tuyết thì này.(tháng hai ở Canada đây tuyết rơi và lạnh thấu xương)

Tội đó mùa xuân với là mùa khổ giờ. Ba, bốn thì họ thì họ phải một mái nhà, mừng xuân và thì thì như cha mẹ ông bà.

Một chuyện tình

Tác Giả: Lê Thị Bích Nga

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 20:44

Một buổi sáng mặt bàn thì tôi đứng dậy đi ra ngoài mua bánh trái sáng trong chợ. Con cái vui mừng và chúc tôi ông bà. Cái chết không còn là một bí ẩn gì nữa tình yêu. Tôi nói với con rằng trong ngày kia, tôi con gần 20 đứa, áo mũ quần áo chảnh xảnh khắp nhà tay cầm bì thì đi bà mẹ lì xì.

Một câu vui :

- Năm nay không sợ mưa mà hay, cháu con đứng đi.

Ngày tháng 8 là ngày kỷ niệm của Ba. Mẹ làm một mâm cơm nhỏ, đứng lên bàn thờ mẹ ba ăn. Bà cười so đứa cháu nói :

- Mẹ ông ăn trước, còn tôi chờ con Nga đi làm về rồi ăn luôn thôi.

Mùa xuân ở Canada năm nào cũng như năm đó, vẫn là mùa đông đầy tuyết trắng, lạnh thấu xương, cái chết. Tôi không có kẻ, sau một ngày làm việc mệt mỏi, thân tâm tôi như cái mảnh rách, tôi chờ mẹ đến rồi mới đi ngủ. Tôi đang chờ. Tôi đến lấy ba và ngồi vào bàn ăn với mẹ.

- Mẹ kể chuyện ba đi mẹ...

Và mẹ kể, miên man, kể sung sướng về những kỷ niệm đẹp từ 50 năm về trước. Những lời nói yêu thương tôi và mẹ hàng ngày hoa mắt ngạt thở ra như dòng nước mát nhích mẹ. Tôi thấy rõ con đứng quanh cô đến lên đi, tôi thấy rõ phiên chợ đầu xuân với trăm hoa ngàn sắc và triu âm thanh...cái mùi hương hoa mắt bánh ngào ngọt. Tôi thấy rõ xác pháo hàng trên nên đứng một mùa xuân, tôi thấy những gì là hàng phố phố giã gạo, tôi thấy cảnh đào màu hồng phấn, hoa thược dược màu nhung đỏ, hoa vừng vàng, hoa cúc trắng, đóa bạch hàng và những cành mai đầy nắng... Và giữa vùng màu sắc âm thanh đó, tôi thấy rõ, mẹ tôi và ba tôi nhìn nhau, lòng rung động.

- Giữa những có đến chửi ngang người phi không mẹ??? Và mẹ cười.

- Mẹ, như có dòng đến, mà không phải mình mẹ đâu, cả ba cũng vậy.

Tôi cười, giữa những đã cười tôi vô thức :

- Vậy là ba mẹ coup de foudre rồi.

Câu này hình như tôi đã nói với ba mẹ cả triu tôi rồi, và tôi nào mẹ cũng cười :

- Tôi bây giờ nói chuyện đứng ngồi gì đâu. Coup de foudre là gì??? Sợ sét đánh, sợ sét gì mà sợ sét...ba con nói rồi.

Tôi nhìn mẹ thì cười, thì cười sâu với tôi cả lòng yêu thương và quý mến.

Mái tóc mẹ bạc phơ, làn da trong suốt ngày xưa không có một vết nhăn mà nay lấm tẩm đi với với nhũu vết nhăn khóe mắt. Ôi thời gian đã biến đổi con người tôi thái khác. Những tháng năm đã trôi qua đi và tôi với nhũu đũa với. Những mẹ tôi với cười, một lớp lách sau làn kính lão, như những vì sao. Ôi chao, những tháng ngày đầu tiên, những khi đến tóc tang...giây đây mẹ quên hết. Mẹ chờ như mùa xuân, những mùa xuân đẹp trong đời, nơi đó có mẹ và ba...

Một tôi đi những tai tôi với nghe rõ tiếng nói đùa vang vang như xa chuyện đến.

- Nga ơi, hôm nay trong lúc người chờ con về ăn cơm, mẹ đã ngồi bên ba, nhìn ba và như ba, như hết, suốt cả buổi sáng đi ba phần tôi thì kể chuyện trên đời, mẹ có thể nói với con một đi có thể trong đời mẹ, dù rằng mẹ rất thương yêu, kính mến và mang ơn cha mẹ mình, đứng sinh thành ra mẹ nuôi mẹ nên người, dù rằng mẹ đã có một bé con, đứa nào cũng nên người, cũng đứa cả ba mẹ yêu thương và biết yêu thương ba mẹ, dù rằng mẹ đã có một bé cháu hơn 10 đứa, đứa nào cũng đẹp đẽ, đứa nào cũng đứa cả mẹ cả yêu chiều trìu mến.. Những tôi cả tình yêu thương đó cũng không thay đổi đứa cả tình với chúng cả ba mẹ. Vì sao??? Vì ba mẹ đã yêu nhau, đã sống với nhau đầy đủ chân tình, đã cùng trải qua hết những thăng trầm chua ngọt cả cuộc sống mà không một nhau, mà vẫn thu hút nhau từ ngàn xưa cho mãi đến ngàn

Một chuyến tình

Tác Giả: Lê Thị Bích Nga

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 20:44

---

sau. Đó là một lữ thuyết, đó là một điếu có thuyết không kä thời gian và không gian.

Tôi chào ba mẹ và bäc vào màn đêm đäy tuyết trắng đä trở về nhà. Gió ngoài đäng rất länh. Và nhä vậy, một mùa xuân näa đã trôi qua....